

[Breckmann]

danskere, der kender ANC med dens sølle 11.000 banditter. Og hvis der er én dansker, der ved, hvem Buthelezi er, kan man være ganske vis på, at der er 100 danskere, der kender Mandela. Jeg ved ikke hvorfor, men der må være et svar, og svaret ligger i Danmarks Radio. Konflikten i Danmarks Radio består nu i, om det er helt ret at udelukke Sydafrika, for så har man ikke nogen at banke i radioen længere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslagene til folketings beslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om fordelingen af den danske u-landsbistand.

Af Riishøj (SF) m.fl.
(Fremsat 12/11 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal henvise til de bemærkninger, jeg gjorde under den foregående debat om dette forslag. Da begrundede jeg, hvorfor vi må afvise forslaget.

Helle Degn (S):

Danmark skal øge hjælpen til Afrika, ingen tvivl om det. Socialdemokratiet er for denne prioritering.

Udenrigsministeren skulle også gerne give folketinget en redegørelse for den hidtidige indsats og for styrkelsen af Afrikahjælpen.

Det vil vi i hvert fald gerne opfordre ham til. Det behøver ikke nødvendigvis at ske gennem et beslutningsforslag efter vores opfattelse.

Man argumenterer i beslutningsforslaget for tre områder, som jeg vil berøre og kommentere.

For det første ønsker man at støtte naturmiljøet og altså den økologiske balance med øgede ressourcer og en indsats her. For det andet ønsker man en styrkelse af midlerne til fødevarerproduktion og projekter, en indsats her på fødevarerproduktionen og til producenterne. Her henviser man særlig til kvinderne som fødevarerproducenter, og jeg vil gerne henvise til den debat, vi havde i går, og den dagsorden, der blev vedtaget, også med regeringens stemmer, i går angående en øget prioritering af bistandsindsatsen, hvor det er kvinderne, man har som målgruppe. For det tredje taler man om, at man bør øge indsatsen over for frontlinjestaterne.

Landenes situation gør, at de har brug for en øget støtte. Det er ting, jeg vil kommentere, men først vil jeg sige, at hr. Riishøj havde i Politiken den 18. november et indlæg, hvori han sagde, at nu skal man ikke bare følge de gældende principper, og til det vil jeg sige: nej, der er så meget, der har forandret sig, og det har bistandshjælpen også, derfor er det noget sludder at tale om.

Kravet om at styrke indsatsen til gavn for Afrika ligger os alle på sinde. Jeg tror ikke, at SF med forslaget helt ønsker at ændre på fordelingen af bistandsindsatsen, f.eks. på muliti/bi-forholdet. Det ønsker socialdemokratiet i hvert fald ikke. Jeg tror heller ikke, at SF alvorligt kan mene, at det ikke brænder på i Latinamerika, at det ikke brænder på i Bangladesh. Vi fik for nylig oplysninger om, at halvdelen af befolkningen dér lever under sultegrænsen.

Jeg har set lidt nærmere på, hvad det er for nogle prioriteringer, SF foretager i forslaget, og derfor har jeg kigget lidt på, hvordan det rent faktisk har forholdt sig.

Den bilaterale indsats over for landene i det sultramte og borgerkrigsramte Afrika er siden 1982 faktisk blevet fordoblet. Det fremgår af den 5 års plan, som vi arbejder efter. Jeg vil lige nævne nogle eksempler på, hvor der er sket en forøgelse af indsatsen. For det første: på den multilaterale flygtningebistand til Afrika regner man med en væsentlig stig-